

Sygn. akt III CNP 3/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J. S. i B. S.
przeciwko R. G. i A. H. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi powoda J. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 27 lutego 2012 r., sygn. akt II Ca 69/12,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 lutego 2012 r. wydanego w sprawie o zapłatę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaga wskazania przepisu, z którym orzeczenie jest niezgodne. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny i nie podlega postępowaniu naprawczemu, a jego celem jest sprecyzowanie, z jakim przepisem prawa pozytywnego koliduje zaskarżone orzeczenie, niezależnie od ewentualnego naruszenia przez sąd innych przepisów, w tym zwłaszcza przepisów prawa procesowego; zarzuty w tym zakresie mogą stanowić podłoże podstaw skargi (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.).

W skardze nie wskazano przepisu, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, a ponadto nie sformułowano wniosku wymaganego w art. 424⁵ § 1 pkt 6 k.p.c. Zawarty w skardze wniosek o „uchylenie” zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wykracza poza istotę wniesionego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).